

REGLUGERÐ

um búnaðarmálasjóð.

Samkvæmt lögum nr. 38 frá 15. febr. 1945, um stofnun búnaðarmálasjóðs, og lögum um breyting á þeim lögum, nr. 34 frá 1. apríl 1948, er hér með sett eftirfarandi reglugerð:

1. gr.

Greiða skal árlega gjald af þeim söluvörum landbúnaðarins sem hér segir:

- a. Mjólk og mjólkurvörum, sem seldar eru frá mjólkurbúum, sérstökum mjólkur-útsölum (sem ekki eru útibú eða útsala frá mjólkurbúum), rjómaþúum og smjörslögum, svo og annarri mjólki, sem verðjöfnunarskyld er samkvæmt lögum nr. 94 frá 5. júní 1947, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarafurðum o. fl.
- b. Kindakjöti, sem selt er frá sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum, hvort sem það er selt á innlendum eða erlendum markaði.
- c. Hrossa- og nautakjöti, sem selt er frá sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum samkv. lögum nr. 5 22. febrúar 1949.
- d. Grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu hvers konar, sem seld er í verzlunum eða sölumiðstöðvum.
- e. Garðávöxtum, er framleiðandi hefur selt eða lagt inn í verzlun eða til sölumiðstöðvar
- f. Eggjum, sem seld hafa verið verzlun eða sölumiðstöðvum.
- g. Liffé, sem selt er vegna fjárskipta, svo og sölu lifandi hrossa og nautgripa, er verzlunir eða sölumiðstöðvar verzla með.
- h. Gærum og ull, sem tekið er á móti í verzlunir eða verksmiðjur.
- i. Grávöru hvers konar, sem framleiðendur selja verzlunum eða verksmiðjum.

2. gr.

Gjald það, sem um ræðir í 1. gr., skal vera $\frac{1}{2}\%$ af því verði, sem framleiðendum er greitt fyrir vöruna á hverjum tíma, og rennur það í búnaðarmálasjóð.

3. gr.

Gjald í búnaðarmálasjóð greiðist af mjólkurbúum, sláturhúsum, verzlunum og öðrum sölumiðstöðvum, sem fyrst veita vörnum móttöku, enda dragist það frá andvirði vörunnar, þegar það er endanlega greitt framleiðendum, og má aldrei hækka söluverð varanna fyrir gjaldi þessu.

Skyld er nefndum aðilum að afhenda þeim, sem innheimta gjaldsins er falin, skýrslur um mótttekið vörumagn og verð fyrir þær til framleiðenda samkvæmt því, sem nánar greinir í reglugerð þessari.

4. gr.

Lögreglustjórar (í Reykjavík tollstjóri) skulu innheimta gjöld til búnaðarmálasjóðs af grávöru, en framleiðsluráð landbúnaðarins skal annast innheimtu gjaldsins af öllum öðrum gjaldskyldum vörum, sbr. 1. gr. Búnaðarfélag Íslands og Stéttarsamband bænda eða trúnaðarmenn þessara félaga, skulu tilkynna lögreglustjórum og framleiðsluráði landbúnaðarins, hverjir verzli með framangreindar vörur á hverjum tíma.

Innheimtunni skal hagað þannig, að verzlunir, verksmiðjur og sölumiðstöðvar, er kaupá eða taka til sölu af framleiðendum gjaldskyldar vörur, skulu senda inn-

heimtumönnum ár hvert nákvæma skrá yfir magn vörunnar og verð hennar til framleiðenda, hvort tveggja fyrir næsta almanaksár á undan. Skránni skal fylgja hið lögboðna gjald til búnaðarmálasjóðs, $\frac{1}{2}\%$ af verði því sem framleiðendum er endanlega greitt fyrir vöruna og skal hvort tveggja hafa borizt þeim, sem innheimtuna annast fyrir þann tíma, er hér segir:

- a. Fyrir mjólk og mjólkurvörur, grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu, grávöru, garðávexti, egg og líffé, eigi síðar en 1. apríl ár hvert.
- b. Fyrir kindakjöt, hrossa- og nautgripakjöt, gærur og ull eigi síðar en 1. nóvember ár hvert.

Að öðru leyti fer um gjaldheimtuna og skýrsluskil eftir þeim reglum, er lög-reglustjórar og framleiðsluráð setja og er gjaldskyldum aðilum skylt að hlíta þeim.

5. gr.

Skili greiðsluskyldur aðili, sbr. 3. gr., eigi framtali til hlutaðeigandi innheimtumanns á réttum tíma, skal innheimtumaður áætla gjaldið. Þyki greiðanda áætlunin ósanngjörn, skal hann innan 20 daga frá dagsetningu tilkynningar um áætlunina, l. ggja fram fullnægjandi sannanir fyrir því, að áætlun innheimtumanns sé of há, og skulu umkvartanir greiðanda þá teknar til greina, eftir því sem unnt er.

6. gr.

Heimilt er, ef ástæða þykir til, að innheimta hið lögboðna gjald af bókfærðu áætlunarverði verzlana eða sölumiðstöðva, og greiðist þá síðan gjald af eftirstöðvum verðsins, þegar endanlegt verð til framleiðenda er fyrir hendi.

Nú er framtalsskýrsla ófullkomin eða tortryggileg, eða sýnilega gerð til mála-mynda, og er innheimtumanni þá heimilt að áætla gjaldið, eins og að framan segir. Innheimtumaður skal og, ef ástæða þykir til, kæra hlutaðeigendur til ábyrgðar fyrir vanrækslu á að skila skýrslum og gjöldum, svo og fyrir ágalla á framtalsskýrslum. Innheimtumanni er jafnan heimilt að athuga bókhald greiðsluskyldra aðila, vegna gjaldsins.

7. gr.

Lögreglustjórar (í Reykjavík tollstjóri) skulu innan eins mánaðar frá greiðsludegi skila innheimtum gjöldum til framleiðsluráðs landbúnaðarins, er veitir þeim móttöku í umboði landbúnaðarráðuneytisins. Framleiðsluráð skiptir síðan öllum tekjum sjóðsins að jöfnu milli Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambands bænda í samráði við landbúnaðarráðuneytið. Áður en skipting fer fram, skal draga frá tekjum sjóðsins kostnað við innheimtu og endurskoðun. Þeim hluta, sem Búnaðarfélag Íslands veitir móttöku, skiptir það milli búnaðarsambandanna með hliðsjón af framleiðslumagni héraðanna, af gjaldskyldum söluvörum landbúnaðarins.

8. gr.

Reikninga sjóðsins skal birta árlega í Búnaðarritinu, endurskoðaða af endurskoðendum Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambandi bænda.

9. gr.

Verði ágreiningur um skilning á ákvæðum reglugerðar þessarar sker landbúnaðarráðherra úr.

10. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum, 50—5000 kr., nema þyngri refsing liggir við eftir öðrum lögum.

11. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið sem almenn lögglumál.

194

12. gr.

26. n.óv.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1950, og fellur þá jafnframt úr gildi reglugerð nr. 199 28. nóvember 1945.

13. gr.

Bráðabirgðaákvæði.

Ef eitthvað er óinnheimt af hinu lögboðna gjaldi, þegar reglugerð þessi tekur gildi, fyrir árin 1945, 1946, 1947 og 1948, skal skipta gjaldinu sem hér segir: Fyrir árið 1945 skal allt gjaldið greitt til Búnaðarfélags Íslands. Fyrir árið 1946 skal gjaldinu skipt þannig, að $\frac{2}{3}$ hlutar fari til Búnaðarbankans vegna búnaðarsambandanna og $\frac{1}{3}$ til Búnaðarfélags Íslands. Fyrir árið 1947 skal allt gjaldið greitt til Búnaðarbankans vegna búnaðarsambandanna. Fyrir árið 1948 skal gjaldinu skipt þannig, að Búnaðarbankinn vegna búnaðarsambandanna fái $\frac{1}{4}$ hluta, en $\frac{3}{4}$ hlutar skiptist að jöfnu milli Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambands bænda.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. nóvember 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

195

5. des.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykktum kaupstaða og kauptúna.

Samkvæmt lögum nr. 19 1905 og lögum nr. 55 1921, hefur ráðuneytið staðfest byggingarsamþykktir fyrir eftirgreinda kaupstaði og kauptún:

8. Byggingarsamþykkt fyrir Akraneskaupstað. Varnarþing á Akranesi. Staðfest 1. febrúar 1949.
9. Byggingarsamþykkt fyrir Neskaupstað. Varnarþing í Neskaupstað. Staðfest 23. marz 1949.
10. Byggingarsamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað. Varnarþing í Siglufirði. Staðfest 5. ágúst 1949.
11. Byggingarsamþykkt fyrir Patreksfjarðarkauptún. Varnarþing á Patreksfirði. Staðfest 30. september 1949.
12. Byggingarsamþykkt fyrir Glerárþorp, Glæsibæjarhreppi. Varnarþing í Glæsibæjarhreppi. Staðfest 7. nóvember 1949.

Samþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd að byggingarsamþykktum, sem birt er með auglýsingu nr. 97 18. ágúst 1948, Stj.tíð. B., bls. 167—185.

Félagsmálaráðuneytið, 5. desember 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.